

imatge republica.com

Moltes dones i alguns homes han coincidit en els seus balanços de l'any 2018 que 'l'agenda feminista és l'antídoto contra la regressió democràtica' o, dit d'un altra manera, 'la via d'emancipació davant la deriva autoritària' que pretenen els grups o moviments polítics ultra dretans a la península, a Europa i al món.

Hi ha consens gairebé total en tots els resums anuals en molts mitjans de comunicació, locals i internacionals, que el passat 8 de març va significar un punt de no retorn pel rotund missatge mundial per la ja irrenunciable igualtat dels drets de les dones en tots els fronts: polític, social, cultural.... Per això, el feminisme s'està considerant en aquests moments com "el principal subjecte emancipador que hi ha a l'escena política i social" i sense marxa enrere en els països que es consideren democràcies liberals.

Són paraules de l'antropòloga **Véronique Nahoum Grappe**, citades pel filòsof i periodista [Jos ep Ramoneda](#)

que, al seu torn, afirma que el feminisme és 'un moviment emancipador' perquè "pretén ampliar els espais d'autonomia i llibertat de les persones" i, per tant, "és el principal factor de

Agenda Feminista com antídoto a la regressió

Escrit per Lúdia Vilalta. La Independent
dimecres, 9 de gener de 2019 21:44

canvi que hi ha en escena”, davant l’ascens de les extremes dretes que, per aquest escriptor i director de

la Maleta de Portbou, no és aliè a la defensa del poder patriarcal. I Ramoneda amplia la seva reflexió amb paraules de la doctora en psicologia i experta en polítiques de Igualtat,

[Sara Berbel](#)

quan diu que “no s’ha de mirar només al patriarcat sinó també el neoliberalisme polític”.

foto CGT

Tres maneres articulades de dominació

En semblants termes als de la directora de *'Barcelona Activa'*, ho explicava fa uns mesos a Barcelona, el sociòleg [Boaventura de Sousa Santos](#)

: des del segle XVI “les tres maneres principals de dominació” que, segons ell, “sempre han actuat articulades”, són “el capitalisme, el patriarcat i el colonialisme”, aquest últim, deia, “ara sota altres formes com el colonialisme intern, el racisme, la xenofòbia i la islamofòbia”. Just les banderes o els arguments que està esgrimint l'extrema dreta a tot arreu, a més de la mal anomenada ‘ideologia de gènere’.

Per aquest catedràtic jubilat de la Universitat de Coimbra, ja hi ha un exemple feminista a seguir, explicava en la seva conferència al *Centre de la Imatge* de la Virreina, i són les polítiques socials i econòmiques que estan impulsant, des de 2015, les dones ‘feministes i professionals’ del [Bloco de Esquerda](#)

(BE) a Portugal, en els acords amb el govern del socialista de **António Costa**.

I també diputades del BE al Parlament Europeu, on aquesta primavera volen niar aquests grups ultres, en les properes eleccions de maig.

Neoliberalisme i patriarcat, una aliança tremenda

Un altre catedràtic, el de la Universidad de Córdoba, **Octavio Salazar**, membre a més de la Red Feminista de Derecho Constitucional i de la Red de Hombres para la Igualdad, opinava també en sentit semblant, en afirmar que “assistim a una quarta onada feminista” que té com a eix de referència “l'explotació global que les dones, els seus cossos i capacitats pateixen a mans d'una aliança tremenda entre el neoliberalisme i el patriarcat”.

Per a aquest jurista, el “gran repte és com el feminisme se situa en primera línia de l'agenda

Agenda Feminista com antídoto a la regressió

Escrit per Lúdia Vilalta. La Independent
dimecres, 9 de gener de 2019 21:44

política i els homes ens sentim interpel·lats”, li indicava a la periodista [Isabel Valdés](#), en un article on ella recollia 19 desitjos feministes d’homes i dones per 2019.

foto plataforma8demarzo.org

Posar el focus a la masculinitat tòxica

Per a l'antropòleg i escriptor **Ritxar Bacete**, cal "generar identitats pacífiques en els homes, deslegitimant l'ús de la violència" en els seus 'models i pràctiques' de "la masculinitat hegemònica". El desig esmentat per Bacete és que apareguin "els homes bons, pacífics, cuidadors i tendres". Per a l'escriptor i inspector de Policia i especialista en Família i Dona, **Álvaro Botías**

, s'ha de "posar el focus a la masculinitat tòxica i hegemònica que el patriarcat ha anat creant", encara que, segons li manifesta la periodista

Valdés

"les campanyes contra la violència de gènere (ja) han estat orientades al maltractador".

Un altre intel·lectual masculí, el professor del Centre d'Estudis Llatinoamericans de la Universitat de Georgetown, **Héctor Schamis** mantenia en un article del passat mes de octubre que ja '*el feminisme és cosa d'homes*' i afirmava que els *hashtags*

#NiUnaMenos, #MindTheGap, #MeToo, #AbortoLegalYa, #StopKavanaugh, #NoSinMujeres, #ZeinabSekaand i #DemocraciaParitaria, "retraten un conjunt de desigualtats simultànies (i) juxtaposades", que posen en dubte "la tan fonamental noció d' '*Igualtat davant la llei*'

condició intrínseca de la democràcia liberal", segons les seves paraules i que també consta en la pràctica totalitat de les Constitucions occidentals.

Estructura de poder i control social masculí

Per aquest Conseller Acadèmic del **CADAL** (Centro para la Apertura y el Desarrollo de América Latina) "*tot règim de ciutadania restringida... expressa una jerarquia social determinada. Necessàriament això es tradueix en una estructura de poder i, ergo, de control social, en aquest cas de les dones, per part dels homes, executat per institucions dissenyades a aquest efecte, moltes d'elles, a més, regides per homes*".

Agenda Feminista com antídoto a la regressió

Escrit per Lúdia Vilalta. La Independent
dimecres, 9 de gener de 2019 21:44

Així que, per Héctor Schamis només “el feminisme esbossa un comprehensiva agenda de canvi social” que, “entre tants neofeixistes, xenòfobs i autòcrates”, segons opina aquest professor, “aquesta agenda és l’antídoto contra la recessió democràtica d’aquest segle”.

‘Despatriarcalitzar les mentalitats jurídiques’

En ser la Justícia un dels fronts de la lluita feminista per algunes de les decisions dels jutges, entre aquests 19 desitjos feministes que les dones reclamen per a aquest 2019, hi ha els de la de Magistrada i portaveu de Mujeres Juezas de l’Estat espanyol, [Lucía Avilés](#), que sol·licita la “despatriarcalització de les mentalitats jurídiques” i que es compleixi el [Conveni d’Istanbul](#)

L’advocada, doctora en Dret i professora de la Universidad de Sevilla,

Amparo Rubiales

, sol·licita, per la seva part “acabar amb la falocràcia, que condueix a la violència sexual contra les dones”.

Per això mateix, la periodista i escriptora **Núria Varela**, li indicava a la periodista [Marisa Kohan](#) que “la sentència de la Manada, una de les fites del feminisme” al llarg de l’any passat, no fa altra cosa que “mostrar públicament el que passa als jutjats quan es jutja la violència de gènere, en especial, la violència sexual”. I en aquest sentit, recordava el vot particular del jutge

Ricardo González,

“que va qualificar una violació com ‘gresca’ i va jutjar en contra dels fets provats i segueix en el seu lloc impartint el que ell considera justícia”.

Agenda Feminista com antídoto a la regressió

Escrit per Lúdia Vilalta. La Independent
dimecres, 9 de gener de 2019 21:44

